

- 3) Επιτρέπει το άρθρο 90, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, κατά το οποίο κανένα κράτος μέλος δεν επιβάλλει στα προϊόντα των άλλων κρατών μελών εσωτερικούς φόρους η φύση των οποίων οδηγεί έμμεσα στην προστασία άλλων προϊόντων, σε κράτος μέλος να θεσπίσει ειδικό φόρο καταναλώσεως του οποίου ο συντελεστής εξαρτάται από την παλαιότητα του οχήματος και τον κυλινδρισμό του κινητήρα, όπως ο μνημονευόμενος στην πολωνική εκτελεστική κανονιστική πράξη (το άρθρο 7 της αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών της 22ας Απριλίου 2004 περί μειώσεως του συντελεστή του ειδικού φόρου καταναλώσεως — Dz. U. 87, αύξων αριθ. 825, όπως έχει τροποποιηθεί) στα μεταχειρισμένα αυτοκίνητα που εισάγονται από άλλα κράτη μέλη, δεδομένου ότι υπολογίζεται βάσει του αυτού τύπου ο φόρος επί της πωλήσεως μεταχειρισμένων αυτοκινήτων εντός της χώρας πριν από την πρώτη ταξινόμησή τους στην ημεδαπή, ακολούθως δε ο εν λόγω φόρος επιβαρύνει την τιμή του οχήματος κατά την μεταπώλησή του;
- 4) Απαγορεύει το άρθρο 28 ΕΚ, δυνάμει του οποίου οι ποσοτικοί περιορισμοί επί των εισαγωγών, καθώς και όλα τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος, απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως, που ορίζει ότι τα κράτη μέλη διατηρούν τη δυνατότητα να θεσπίσουν ή να διατηρήσουν φορολογικές επιβαρύνσεις σε προϊόντα άλλα από εκείνα που περιλαμβάνονται στην παράγραφο 1, υπό τον όρο όμως ότι αυτές οι επιβαρύνσεις δεν συνεπάγονται, κατά τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, διατυπώσεις που σχετίζονται με τη διάβαση συνόρου, σε κράτος μέλος να θεσπίσει τις διατάξεις που περιλαμβάνονται στο άρθρο 81 του πολωνικού νόμου περί ειδικών φόρων καταναλώσεως, δυνάμει του οποίου όσοι αγοράζουν εντός της Κοινότητας αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσεως, τα οποία δεν έχουν ταξινομηθεί στην ημεδαπή, βάσει των διατάξεων περί οδικής κυκλοφορίας, υποχρεούνται να καταθέσουν απλοποιημένη δήλωση στον διευθυντή του αρμόδιου τελωνείου κατά την εισαγωγή στο εθνικό έδαφος και το αργότερο εντός προθεσμίας πέντε ημερών από την αγορά εντός της Κοινότητας;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε ο Giudice di pace di Monselice με διάταξη της 12ης Ιουλίου 2005 στην υπόθεση Lidl Italia Srl κατά Comune di Arcole (VR)

(Υπόθεση C-315/05)

(2005/C 281/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 12ης Ιουλίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Αυγούστου 2005, ο Giudice di pace di Monselice (Ιταλία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Lidl Italia Srl και Comune di Arcole (VR), που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί των εξής προδικαστικών ερωτημάτων:

1 «Πρέπει η οδηγία 2000/13/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων, να ερμηνευθεί με την έννοια ότι, όσον αφορά τα προσσκευασμένα τρόφιμα κατά το άρθρο 1 της εν λόγω οδηγίας, οι κανονιστικές υποχρεώσεις που επιβάλλει, ιδίως δε οι υποχρεώσεις κατά τα άρθρα 2, 3 και 12, πρέπει να θεωρηθούν επιβαλλόμενες αποκλειστικά και μόνο στον παραγωγό του προσσκευασμένου τροφίμου;»

2 Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα: Πρέπει τα άρθρα 2, 3 και 12 «της οδηγίας 2000/13/ΕΚ να ερμηνευθούν με την έννοια ότι δεν επιτρέπουν να θεωρείται ο επιχειρηματίας που είναι εγκατεστημένος εντός κράτους μέλους και απλώς διανέμει ένα προϊόν που έχει προσσκευαστεί (σύμφωνα με τον ορισμό του προσσκευασμένου προϊόντος στο άρθρο 1 της οδηγίας 2000/13/ΕΚ) από επιχειρηματία εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος ως υπεύθυνος της παράβασης που έχει διαπιστώσει μια δημόσια αρχή και που συνίσταται στην ύπαρξη διαφοράς μεταξύ της τιμής (εν προκειμένω του αλκοολικού τίτλου) που έχει αναγραφεί από τον παραγωγό στην ετικέτα του προσσκευασμένου τροφίμου και να του επιβάλλεται η ανάλογη κύρωση ακόμη και στην περίπτωση που ο επιχειρηματίας αυτός (δηλαδή αυτός που απλώς και μόνο διανέμει το προϊόν) εμπορεύεται απλώς το τρόφιμο όπως του παραδίδεται από τον παραγωγό του;»

⁽¹⁾ ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 29.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Sozialgericht Köln με απόφαση της 8ης Αυγούστου 2005 στην υπόθεση G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG κατά Gemeinsamer Bundesausschuss, προσεπικαλούμενοι: 1) AOK-Bundesverband KdöR, 2) IKK-Bundesverband, 3) Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 4) Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5) Verband der Angestellten-Krankenkassen eV, 6) AEV-Arbeiter-Ersatzkassen-Verband eV, 7) Bundesknappschaft, 8) Seekrankenkasse, 9) Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από το ομοσπονδιακό Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Ασφάλισως

(Υπόθεση C-317/05)

(2005/C 281/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με απόφαση της 8ης Αυγούστου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Αυγούστου 2005, το Sozialgericht Köln, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG και

Gemeinsamer Bundesausschuss, προσεπικαλούμενοι: 1) AOK-Bundesverband KdöR, 2) IKK-Bundesverband, 3) Bundesverband der Betriebskrankenkassen, 4) Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, 5) Verband der Angestellten-Krankenkassen eV, 6) AEV-Arbeiter-Ersatzkassen-Verband eV, 7) Bundesknappschaft, 8) Seekrankenkasse, 9) Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη από το ομοσπονδιακό Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Έχει την έννοια η οδηγία 89/105/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με τη διαφάνεια των μέτρων που ρυθμίζουν τον καθορισμό των τιμών των φαρμάκων για ανθρώπινη χρήση και την κάλυψη του κόστους των στα πλαίσια των εθνικών ασφαλιστικών συστημάτων υγείας (οδηγία περί διαφάνειας), ότι απαγορεύει ρύθμιση κράτους μέλους η οποία, μετά τον αποκλεισμό φαρμάκων που δεν χρήζουν συνταγής ιατρού από το εθνικό ασφαλιστικό σύστημα υγείας, εξουσιοδοτεί έναν νομικό φορέα του συστήματος αυτού να θεσπίζει εξαιρέσεις φαρμακευτικών ουσιών από τον εν λόγω αποκλεισμό χωρίς να προβλέπει διαδικασία του άρθρου 6, αριθ. 1, δεύτερη πρόταση, και αριθ. 2 της οδηγίας περί διαφάνειας;
- 2) Έχει την έννοια η οδηγία 89/105/ΕΟΚ, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, ότι παρέχει στους παρασκευαστές των φαρμάκων που αναφέρονται πιο πάνω, υπό σημείο 1, υποκειμενικό δικαίωμα έναντι των δημοσίων αρχών, ειδικότερα, δικαίωμα για τη λήψη αιτιολογημένης αποφάσεως κατά της οποίας είναι δυνατή η άσκηση ενδίκων μέσων, για να περιληφθεί ένα από τα φάρμακά τους σε κατάλογο του είδους που αναφέρεται πιο πάνω, ακόμη και αν η ρύθμιση του κράτους μέλους δεν προβλέπει ούτε ανάλογη διαδικασία λήψεως αποφάσεως ούτε συναφή διαδικασία ενδίκου βοηθήματος;

⁽¹⁾ ΕΕ L 40, σ. 8.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Darmstadt (Γερμανία), με απόφαση της 17ης Αυγούστου 2005, στην υπόθεση Ismail Derin κατά Landkreis Darmstadt-Dieburg

(Υπόθεση C-325/05)

(2005/C 281/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με απόφαση της 17ης Αυγούστου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 26 Αυγούστου 2005, το Verwaltungsgericht Darmstadt στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ του Ismail Derin και του Landkreis Darmstadt-Dieburg, που

εκκρεμεί ενώπιόν του, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τα ακόλουθα ερωτήματα:

- 1) Χάνει ο Τούρκος υπήκοος, ο οποίος, στο πλαίσιο της οικογενειακής επανένωσης, ήλθε στην παιδική του ηλικία στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας για να κατοικήσει με τους γονείς του, οι οποίοι εργάζονταν εκεί ως μισθωτοί, το δικαίωμα διαμονής, το οποίο απορρέει από το βάσει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της απόφασης 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας (απόφασης 1/80) δικαίωμά του να αποδέχεται οποιαδήποτε προσφορά εργασίας –πλην των περιπτώσεων που μνημονεύει το άρθρο 14 της αποφάσεως 1/80 και της περιπτώσεως εξόδου από το κράτος μέλος υποδοχής για σημαντικό χρονικό διάστημα χωρίς βάσιμο λόγο– ακόμη και στην περίπτωση που μετά τη συμπλήρωση του 21ου έτους της ηλικίας του δεν συγκατοικεί πλέον με τους γονείς του και δεν συντηρείται από αυτούς;

Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Ισχύει υπέρ του Τούρκου αυτού υπηκόου, παρά την απώλεια του δικαιώματος που απορρέει από το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της απόφασης 1/80, η κατά το άρθρο 14 της απόφασης 1/80 ιδιαίτερη προστασία από απελάσεις, εφόσον ο Τούρκος αυτός υπήκοος, μετά τη διακοπή της οικογενειακής συμβίωσης με τους γονείς του, αφενός απασχολήθηκε κατά ακανόνιστα χρονικά διαστήματα ως μισθωτός, χωρίς να αποκτήσει αυτοτελή δικαιώματα βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, της απόφασης 1/80, και αφετέρου εργάστηκε επί χρονικό διάστημα πολλών ετών αποκλειστικά και μόνον ως ελεύθερος επαγγελματίας;

Αίτηση αναιρέσεως που υπέβαλε η εταιρία SGL Carbon AG στις 30 Αυγούστου 2005 κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2005, συνεκδ. υποθ. T-71/03, T-74/03, T-87/03 και T-91/03, Tokai κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όσον αφορά την υπόθεση T-91/03

(Υπόθεση C-328/05 P)

(2005/C 281/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η SGL Carbon AG, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Martin Klusmann και Frederik Wiemer, του δικηγορικού γραφείου Freshfields Bruckhaus Deringer, Feldmühleplatz 1, D-40008 Düsseldorf, άσκησε στις 30 Αυγούστου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αν αίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα) της 15ης Ιουνίου 2005, συνεκδ. υποθ. T-71/03, T-74/03, T-87/03 και T-91/03, Tokai κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όσον αφορά την υπόθεση T-91/03.